

Svar (13/3 91):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Man kan af ovenstående spørgsmål få det indtryk, at det er valgfrit, om en kontanthjælpsmodtager vil have arbejde eller kontanthjælp. Sådan er det jo ikke.

Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. S 316 kan der ikke ydes kontanthjælp, hvis en ledig kan få arbejde, jf. bistandslovens § 40, stk. 1.

Jeg vil imidlertid ikke afvise, at der kan findes eksempler på, at det for enkelte kontanthjælpsmodtagere vil betyde en indtægtsnedgang, såfremt de går i arbejde.

I bestræbelserne på at forhindre sådanne virkninger blev der pr. 1. april 1989 indført en stramning af niveauet og grænserne for den samlede løbende kontanthjælp.

Herudover blev der pr. 1. maj 1989 indført regler om, at kontanthjælpsmodtagere skal betale for daginstitutionsophold, hvilket de tidligere var fritaget for. Dette kunne i visse tilfælde betyde, at børnefamilier med kontanthjælp var bedre stillet økonomisk end børnefamilier med lavtlønsarbejde.

Undersøgelsen fra Randers Kommune er imidlertid et fingerpeg om, at der stadig er behov for at følge udviklingen nøje for at forhindre, at kontanthjælpens størrelse afholder enkelte kontanthjælpsmodtagere fra at gøre en aktiv indsats for at komme i arbejde.

Spm. nr. S 318

Til *indenrigsministeren* (8/3 91) af:

Niels Højland (FP):

»Kan ministeren oplyse, om Videbæk Kommunes byrådsbeslutning af 13. november 1990, der gør forskel på byboere og landboere med hensyn til renovationsafhentning og -afgifter, er i overensstemmelse med den kommunale lighedsgrundsætning?«

Begrundelse

Et flertal i Videbæk Kommunes byråd har i november 1990 truffet beslutning om en renovationsordning, der giver en urimelig forskelsbehandling mellem byboere og landboere i kommunen.

Ordningen er trådt i kraft den 1. januar 1991 og indebærer, at borgere i landområdet skal købe en 240 liters container af kommunen til de-

res husholdningsaffald og betale en pris af 1.390 kr. om året. Byboere i kommunen skal betale 900 kr. om året for at få tømt en affaldssæk en gang om ugen. Beboere i landområder får tømt hver 14. dag til en højere pris.

Der henvises til et citat fra Renovationselskabet ESØ 90 I/S, som er en sammenslutning af 5 kommuner foruden Videbæk Kommune, § 7, økonomi, stk. 2: »ESØ's gebyrer og takster for benyttelse af renovationsordningerne er ens uanset affaldsproducentens og affaldsbehandlingsanlæggets beliggenhed i renovationsområdet.«

Det er principielt urimeligt, at en kommune gennemfører en væsentlig dårligere serviceordning på renovationsområdet for en gruppe af kommunens borgere og samtidig kræver en højere betaling for denne, når ordningen ikke er frivillig, men tvungen, og ikke må udføres af anden renovation end ESØ.

Spørgeren finder, at byrådet har tilsidesat det vigtige forvaltningsmæssige lighedsprincip, og spørgeren opfordrer ministeren til at henstille til Videbæk Byråd at omgøre sin beslutning.

Foreløbigt svar (13/3 91):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Det fremgår af spørgsmålet, at det vedrører en konkret sag. Indenrigsministeriet har derfor anmodet tilsynsrådet for Ringkøbing Amt om at vurdere sagen og orientere ministeriet om resultatet af rådets overvejelser.

Når tilsynsrådets udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 320

Til *justitsministeren* (8/3 91) af:

Torben Lund (S):

»Tog ministeren fejl, da han oplyste Retsudvalget om, at et eventuelt strafansvar for embedsmænd efter straffelovens §§ 155 og 157 ville blive forældet den 25. januar 1991?«

Begrundelse

Der henvises til statsadvokat H. C. Abildtrups supplerende redegørelse af 5. marts 1991, herunder specielt side 5 i forbindelse med vurderingen af et eventuelt strafferetligt ansvar for embedsmænd i tamilsagen.